

mellem Venstre og De Konservative og regeringen om pinsepakken og har her kunnet konstaterer et bemærkelsesværdigt skift i attituden fra regeringens side, som kunne tyde på, at der er en sammenhæng.

I hvert fald får det os til at sige, at vi heller ikke vil stemme for aktstykket.

Konklusionen er altså, at selvfølgelig skal Færøerne kompenseres for den uret, den danske regering begik i foråret 1993, og derfor vil vi ikke modsætte os aktstykket. Men den aktuelle baggrund taget i betragtning kan vi altså heller ikke stemme for det.

Jes Lunde (SF):

Så vidt vi kan se i SF, er det en ganske fornuftig aftale, regeringen har lavet med Færøerne.

Der var behov for en gældsletelse. Det færøske samfund var ganske gældstynget, dels på grund af de ting, der skete op gennem 1980'erne. Men også på grund af den måde, banksagen blev håndteret på, stod færingerne tilbage med en større gæld end godt var, og derfor var det naturligt for den danske regering at gå ind og se, hvad man kunne gøre for at hjælpe.

Man kan altid diskutere de præcise beløb: Skulle det have været 900 mio. kr., eller skulle det have været et andet tal? Jeg kunne høre før, at det i hvert fald ikke var muligt at slå Venstre for et andet tal, og det er der vel gode grunde til. Det er ganske svært at finde ud af, hvad det præcise niveau burde være for en fair håndsrækning.

Jeg tror, det niveau, man er landet på, er meget fornuftigt, og jeg synes også, det er meget fornuftigt, at en del af den håndsrækning, man har ydet færingerne, er gjort betinget. Hvis de skulle være så heldige at finde noget olie deroppe, får de jo mulighed for at afdrage en større del af deres gældsbyrde, så det er fair nok, at man har lavet konstruktionen sådan.

Det går også som en rød tråd igennem aftalen, at den danske regering respekterer det færøske ønske om større selvstændighed, og det kan vi støtte i SF. Når som helst der måtte være et ønske på Færøerne om større selvstændighed, har vi tænkt os at imødekomme det, og derfor synes vi også, de dele af aftalen, hvor Danmark trækker sig ud af forskellige situationer deroppe og lader Færøerne få større råderet, er meget fornuftige.

Danmark er ikke en kolonimagt og skal ikke være en kolonimagt, så hvis der er et ønske fra

færøsk side om at gå videre end denne aftale, er vi parat til at imødekomme det. Ønsker man deroppefra nedsættelse af en kommission, som kan tage fat på at kigge på forholdet i rigsfællesskabet og give plads for øget færøsk selvstændighed, er vi klart med på det.

Det har været et tema i debatten, at Folketinget og regeringen skulle være blevet udsat for afpresning. Det er jo svært for os andre at vurdere, hvad der er rigtigt og ikke rigtigt i den sag, men jeg vil godt sige, at det selvfølgelig er en ubehagelig situation, hvis det er tilfældet. Hvis det er sådan, at der er nogle, der her i Folketingssalen bruger deres 90. mandat til at rejse ublu krav, er det selvfølgelig et problem for folkestyret.

I SF's gruppe, hvor der har været en løssluppen stemning gennem den sidste uges tid, er der nogle af medlemmerne, der har koketteret med, at de mente nu nok, de havde været det 90. mandat, og det er sådan set rigtigt nok. De har også haft forskellige overvejelser om, hvad det kunne udløse af gode ting i deres valgkreds, men sådan kan vi altså ikke optræde herinde. Sådan kan arbejdsforholdene i Folketinget ikke være, og jeg synes, det er vigtigt for os alle sammen at holde fast på – både regeringen og partierne her i Folketinget – at sådanne parlamentariske vilkår kan vi selvfølgelig ikke trives med.

Hvis den situation skulle opstå, at sådan noget bliver et tilbagevendende fænomen, er vi nødt til at finde en vej ud af det, enten ved at danne samarbejds mønstre, så det ikke bliver sådan, at sagen hænger på et sådant mandat, eller i nødsfald ved simpelt hen at udskrive et folketingsvalg. Nu er det jo ikke SF's afgørelse, hvornår sådan noget skal ske, men jeg vil bare sige, at selvfølgelig kan parlamentarismen ikke i længden holde til, at vi placerer os i situationer, hvor man kan beskyldes nogle for, at det 90. mandat bliver brugt til at rejse ublu krav.

Jeg håber, problemet kan løse sig ved, at der ikke er nogen folketingsmedlemmer, der bringer sig selv i den position, at de kan blive beskyldt for at have rejst ublu krav ved at være i besiddelse af det 90. mandat. Jeg synes, det vil være den mest enkle løsning, at den slags situationer simpelt hen ikke opstår igen, fordi den type krav ikke bliver rejst på den baggrund, så jeg vil håbe, det kan blive resultatet af den del af diskussionen.